

Avaldus 9:

Kell 5

Te olete hakanud kõndima!

See on nagu ime.

Alles tulite välja, ülikond seljas ja puha.

Me polnudki teadlikud,
et teiesuguseid saab ka sundida.

Aga noh, olete juba ju vana kah.

Me oleme teid liigitanud kui abivajaja,
teie vajadused vajavad ju täitmist.

Näete saitegi hakkama!
Hakkas see suu lõpuks lõugama.

Kuid kumb te olete vana või noor...

ei mina tea, te ju kortsus ja noh...

Ei, tõesti nagu ime!

Te vilistate mu peale!

See on vale, ärge tehke!

Teie tila on nõnda hurmav.

Ei tea... Vist ei tohi nii öelda.

Ma ju ei tea, olete te noor või vana

Prillid peas ja sipukad jalas.

Teiega tegeleda on vist kurnav.

Ei tea, kas jaksan.

Teil puuduvad jalad, ent ma ei tea

Te võbisete veidralt,

ehk olen teinud vea

Aga ei ma usu, teie sisikond

on see mis mind huvitab.

Jah see hästi lõhnab... hästi
Ehk peaks teid tegema lahti
ja vaatama seda punast sisemust,
mis nõnda head hõngu...
Kärpige oma isekust!

Teie sisu on mu põnevus
nagu detektiiv seda uurima peab.
Ja mina kui te käskija
Nõuan, et seda maitstva saan!
Teie ärge puigelge.

Näe kätte sain te sisu nüüd!
Punnisite punnisite,
Jätsite jalgu oma uhke rüü
ja suitsesite, kui tules puu.
Kuid tuleb tunnistada,
te sisul lasin hea maitsta.
See oli tõepoolest väga hea."

Teepoti jalad olid alla andnud
ta soojendaja ammu unustatud
Vilistus oli kaugele kandnud
ja ta sees hüppav konn,
ammu teevee põhjas kadun'd.

Büstihärra kellaviie tee oli vägagi...
meeldiv.

Morten Pirk

11. H